Nr. 1A68026020
Nr. 1A-0260-20/19
ECLI:LV:RPPT:2020:0224.1A68026020.3.S

LĒMUMS
Rīgā 2020. gada 24. februārī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesnese S.Groza
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2020. gada 7. janvāra lēmumu Nr. /numurs/.

Aprakstošā daļa

Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldē tika reģistrēts /pers. A/ 2019. gada 26. septembra iesniegums, kurā norādīts, ka sakarā ar viņa izsaukumu 2019. gada 27. augustā pašvaldības policijas darbinieki bija ieradušies atkritumu novietnē /adrese/, kas ir DzĪKS "/Nosaukums A/" apsaimniekošanā un kur neatļauti bija novietota viena riepa. /pers. A/ lūdz atzīt viņu par cietušo, jo DzĪKS "/Nosaukums A/" no viņa pieprasa apmaksu par atkritumu apsaimniekošanu, kaut arī apsaimniekotāja nepienācīgas kontroles dēļ notiek atkritumu aizliegta novietošana vietā, kur tas nav paredzēts.

Ar 2019. gada 27. augusta lēmumu rezolūcijas veidā uzsākta administratīvā pārkāpuma lieta par Rīgas domes 2013. gada 17. decembra saistošo noteikumu Nr. 90 "Sadzīves atkritumu apsaimniekošanas noteikumi" 16.2. apakšpunkta prasību neievērošanu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 75. panta pirmajā daļā.

Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas (turpmāk – Iestāde) 2020. gada 7. janvāra lēmumu Nr. /numurs/ (turpmāk – Lēmums) noraidīts /pers. A/ lūgums par viņa atzīšanu par cietušo, norādot, ka nepastāv pamats viņa atzīšanai par cietušo atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 261. pantam, jo viņa dzīvesvieta ir /adrese A/, savukārt notikums konstatēts atkritumu novietnē /adrese/. Tāpat iesniegumā /pers. A/ nav norādījis, par kādām iespējami neatļautām darbībām (nav arī iesniedzis dokumentus, kas uz to norāda) DzĪKS "/Nosaukums A/" piedzen apmaksu. Līdz ar to nav konstatējams, vai viņam ir radīts kaitējums un kāds tieši kaitējums varētu būt radies.

Par minēto Lēmumu/pers. A/ (turpmāk – Sūdzības iesniedzējs) ir iesniedzis sūdzību tiesā un lūdz šo Lēmumu atcelt un atzīt viņu par cietušo.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka viņš netika uzaicināts uz Rīgas domes Administratīvo komisiju, kad tika izskatīts viņa iesniegums ar lūgumu atzīt viņu par cietušo. Līdz ar to viņš nevarēja iesniegt pierādījumus par to, ka apsaimniekotājs pieprasa samaksu par atkritumu apsaimniekošanu, kas rodas apsaimniekotāja nepienācīgas atkritumu novietnes kontroles dēļ. Apsaimniekotāja DzĪKS "/Nosaukums A/" pārziņā atrodas arī māja, kurā viņš dzīvo. Lietā konstatētie lielgabarīta nelikumīgi novietotie atkritumi pie izvešanas netiek šķiroti un tiek pievienoti kopējam svaram, par ko no viņa tiek pieprasīta samaksa. Apsaimniekotājs uz viņa vairākkārtējiem lūgumiem nesniedz informāciju par nodoto atkritumu svaru un piestādīto rēķinu pamatotību. Ņemot vērā minētos apstākļus un argumentus, Sūdzības iesniedzējs, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 261.pantu, lūdz atcelt Lēmumu un atzīt viņu par cietušo.

Motīvu daļa

Pārbaudot lietā esošos materiālus un izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, secināms, ka Lēmums atstājams negrozīts, bet sūdzība ir noraidāma.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 261. panta ceturtajā daļā noteikts, ka atteikumu atzīt personu par cietušo administratīvā pārkāpuma lietā attiecīgā persona ir tiesīga pārsūdzēt tādā pašā termiņā un kārtībā, kāda šā kodeksa 238.[1] pantā paredzēta attiecībā uz atteikuma uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību pārsūdzēšanu.

Minētā kodeksa 238.[1] panta septītajā daļā noteikts, ka rajona (pilsētas) tiesa sūdzību [..] izskata rakstveida procesā un [..] pieņem lēmumu par tās apmierināšanu vai noraidīšanu. Rajona (pilsētas) tiesas lēmums nav pārsūdzams. Lēmumu paziņo personai, kuras tiesiskās intereses ir aizskartas, un iestādei, kurai ir piekritīga administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 261. panta pirmajā noteikts, ka cietušais administratīvā pārkāpuma lietā var būt fiziskā vai juridiskā persona, kurai ar administratīvo pārkāpumu radīts kaitējums, proti, morāls aizskārums, fiziskas ciešanas vai mantisks zaudējums.

Ņemot vērā minēto tiesību normu regulējumu, secināms, ka cietušais administratīvā pārkāpuma lietā var būt persona, kurai ar administratīvo pārkāpumu ir nodarīts zaudējums, un kas radies tiešā cēloņsakarībā ar notikušu administratīvo pārkāpumu.

Konkrētajā gadījumā Iestāde, atsakot atzīt Sūdzības iesniedzēju par cietušo, ir pamatoti konstatējusi, ka nav konstatējama ar konkrēto notikumu saistīta cēloņsakarība par iespējamu Sūdzības iesniedzējam radītu mantisku zaudējumu, kas būtu tieši radies minētā notikuma rezultātā un būtu tieši radījis zaudējumus Sūdzības iesniedzējam.

Tiesiskās attiecības, kas pastāv Sūdzības iesniedzējam un apsaimniekotājam, kas veic atkritumu apsaimniekošanu (atkritumu savākšanu, izvešanu), ar to saistīto rēķinu izrakstīšanu (arī informācijas saņemšana no apsaimniekotāja par izrakstīto rēķinu pamatotību), ko norāda Sūdzības iesniedzējs, ir attiecināmas uz civiltiesisko regulējumu, kas izriet no Dzīvokļa īpašuma likuma un Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma. Proti, Sūdzības iesniedzējs savu interešu aizsardzībai var izmantot civiltiesiskus instrumentus. Ja Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka apsaimniekotāja izrakstītie rēķini nav pamatoti saistītā ar aprēķinātajām atkritumu apsaimniekošanas izmaksām, tad šos jautājumus var risināt civiltiesiskā kārtībā.

Konkrētajā gadījumā nav iegūtas konkrētas ziņas un pierādījumi tam, ka ar lietā apskatāmo notikumu – atkritumu novietnē neatbilstoši tika novietota viena riepa, Sūdzības iesniedzējam būtu radies tiešs un ar šo notikumu tiešā kopsakarā un cēloņsakarībā radīts kaitējums.

Līdz ar to konstatējams, ka Iestāde ir pamatoti secinājusi, ka nepastāv pamats Sūdzības iesniedzēja atzīšanai par cietušo Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 261. panta izpratnē.

Attiecībā par Sūdzības iesniedzēja argumentu, ka viņš netika uzaicināts uz iesnieguma izskatīšanu, norādāms, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 261. panta otrajā un trešajā daļā noteikts, ka pēc personas izteikta lūguma šo personu par cietušo atzīst institūcija (amatpersona),

kura ir tiesīga izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu. Lēmumu par atteikšanos atzīt personu par cietušo administratīvā pārkāpuma lietā institūcija (amatpersona) pieņem rakstveidā 10 darba dienu laikā, par to paziņojot attiecīgajai personai.

No lietas materiāliem konstatējams, ka ar 2019. gada 1. oktobra paziņojumu Sūdzības iesniedzējs tika informēts par administratīvā pārkāpumu lietas uzsākšanu, kā arī informēts par viņa iesnieguma par atzīšanu par cietušo tālāku virzību, to nosūtot Rīgas domes Administratīvajai komisijai. Par pieņemto Lēmumu Sūdzības iesniedzējs ir informēts atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 261. panta regulējumam.

Ņemot vērā minētos apstākļus, secināms, ka Iestādes Lēmums ir pamatots un nav konstatējami apstākļi tā atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 261., 279., 281., 288. pantu,

nolēma

Rīgas domes Administratīvās komisijas 2020. gada 7. janvāra lēmumu Nr. /numurs/atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.
Par pieņemto lēmumu paziņot Sūdzības iesniedzējam un iestādei, kuras lēmums ir pārsūdzēts.
Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese S.Groza